

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДЕННЯ МОВ

В історії викладання мов завжди шукали найбільш ефективні способи викладання. Починались вони з традиційних підходів. Традиційні підходи викладання мов були сфокусовані на формі і відомі як ТПП підходи (теперішній час, практика та продуктивність). Ці сфокусовані на формі підходи закінчувалися, коли студенти не могли застосувати свої знання мови при спілкуванні. Наступним був підхід, сфокусований на вивченні не граматичних особливостей мови, а на здатності використовувати мову для автентичного спілкування. Тобто викладання мови, засноване на завданнях. Прихильники цього підходу стверджують, що найефективніший спосіб викладання мови – це занурення студентів у реальне мовне середовище у класі та залучення до завдань, які потребують використання власних знань мови.

При перспективному підході до обробки інформації пропонується використовувати комплексність завдань як критерій послідовності завдань.

Існують дві добре відомі моделі комплексності завдань: модель обмеженої уваги та модель гіпотези пізнання.

Перша модель заснована на перспективах обробки інформації. При застосуванні цієї моделі студенти не можуть робити все однаково. При використанні мови між собою конкурують три показники: точність, вільне володіння та комплексність. Ці показники базуються на двох різних системах – системі правил та системі прикладів. Застосовуючи таку модель, студенти повинні аналізувати, порівнювати та робити все послідовно. Це допомагає створити ефективний баланс між точністю, вільним володінням та комплексністю.

Модель гіпотези пізнання передбачає, що при комплексних когнітивних завданнях використовуються різні джерела для уваги і, як результат, зміст та форма не конкурують між собою. В цій моделі педагогічні завдання повинні бути розроблені і складені на основі збільшення когнітивної комплексності. Потрібно враховувати три компоненти: комплексність завдання, умови виконання завдання та складність завдання. Ці компоненти, які є основою завдань, можуть бути збільшені чи зменшені при виконанні студентами завдань.

При порівнянні цих двох моделей слід зазначити, що при використанні першої моделі збільшується вільне володіння мовою та точність, а комплексність зменшується, або зменшується точність та збільшується комплексність і вільне володіння мовою. При застосуванні другої моделі зменшується вільне володіння мовою, але збільшується точність та комплексність, або точність, комплексність та вільне володіння мовою зменшуються.